

Ang Kagandahan ng Kasintahang babae

Babasahin sa Kasulatan: Roma 6:19, 22; Efe. 5:25-27; Apoc. 19:7-9; 1 Tes. 5:23; A. A. 8:13-14

I. Ang proseso ng pandisposisyong pagpapabanal ay ang proseso ng ating organikong kaligtasan bilang ating pagpapaganda upang maging maganda, banal, at maluwalhating kasintahang babae para kay Kristo—1 Tes. 4:3a; 1 Ped. 1:15-16; Efe. 1:4-5; 5:25-27; 1 Tes. 5:23-24; Roma 6:19, 22:

- A. Inihahayag sa Efeso 5:25-27 ang kabuoan ng kumpletong pagliligtas ng Diyos sa paglalahad ng Kristo sa atin sa tatlong yugto:
1. Sa nakalipas, ibinigay ni Kristo ang Kanyang sarili bilang Manunubos para sa ekklesia para sa ating pambatas na katubusan—“Mga asawang lalaki, ibigin ninyo ang inyong asawang babae kung paanong inibig din ni Kristo ang ekklesia at ibinigay ang Kanyang sarili para sa kanya”—b. 25.
 2. Sa kasalukuyan, pandisposisyong pinababanal ni Kristo bilang Espiritung nagbibigay-buhay ang ekklesia sa pamamagitan ng pagtitigmak sa kanya ng Kanyang elemento nang sa gayon siya ay maging Kanyang kapareha; ito ay organikong pagliligtas bilang pagpapaganda sa kasintahang babae at paghahanda sa kasintahang babae—“Upang Kanyang mapabanal siya, nililinis siya sa pamamagitan ng paghuhugas ng tubig na nasa salita”—b. 26.
 3. Sa hinaharap, iharap ni Kristo bilang Kasintahang lalaki ang ekklesia sa Kanyang sarili bilang Kanyang kapareha para sa Kanyang kasiyahan—“Upang maiharap Niya ang ekklesia sa Kanyang sarili na maluwalhati, na walang dungis o kulubot o anumang mga gayong bagay, kundi yaong siya ay maging banal at walang kapintasan”—ito ang pagluluwalhati sa atin para sa paghaharap sa kasintahang babae—b. 27.
 4. Sa nakalipas, ibinigay ni Kristo ang Kanyang sarili para sa ekklesia; sa kasalukuyan, pinababanal Niya ang ekklesia; at sa hinaharap, iharap Niya ang ekklesia sa Kanyang sarili bilang Kanyang kapareha para sa Kanyang kasiyahan; kaya, ang pag-ibig Niya sa ekklesia ay upang pabanalin siya, at ang Kanyang pagpapabanal sa ekklesia ay para maiharap Niya ang ekklesia sa Kanyang sarili na maluwalhati.
- B. Ang kagandahan ng kasintahang babae ay nagmumula sa mismong Kristo na naisasagawa tungo sa ekklesia at sumisinag mula sa ekklesia upang maihayag sa pamamagitan ng ekklesia—Isa. 43:7; Efe. 3:21.
- C. Si Kristo ay isang putong ng kaluwalhatian at isang diadema ng kagandahan sa mga nalabi ng Kanyang bayan—Isa. 28:5:
1. Ang putong ay tulad ng isang sombrero o turbante, samantalang ang diadema ay ang *headband* bilang pinakamaganda, pinakamaluwalhating bahagi ng putong—Exo. 28:36-39; 29:6; Isa. 62:3.
 2. Kailangang patuloy nating masdan ang kagandahan ng Panginoon sa ekklesia bilang bahay ng Kanyang kagandahan nang sa gayon tayo ay matransporma mula sa kaluwalhatian tungo sa kaluwalhatian, mapaganda ng Panginoon, upang maging Kanyang magandang kasintahang babae na taglay Siya bilang ating diadema ng kagandahan—2 Cor. 3:18; Apoc. 19:7-9; Isa. 28:5; Awit 27:4; Isa. 60:1, 7, 9, 13, 19; 62:3; Apoc. 21:11.

II. Ang pangunahing gawain ng Panginoon sa pagbabawi ay ang Kanyang tunay na gawain na ihanda tayo upang maging Kanyang maluwalhating kasintahang babae; bukod sa patuloy, pandisposisyong pagpapabanal na binanggit sa Efeso 5:26, walang paraan upang maihanda ang kasintahang babae, at kung gayon, walang paraan upang matupad ang Apocalipsis 19:7-9:

- A. Ang ekklesia ay napagaganda sa pamamagitan ng proseso ng pagpapabanal ni Kristo bilang Espiritung nagbibigay-buhay na naglilinis sa atin sa pamamagitan ng paghuhugas ng tubig na nasa Kanyang salita—Efe. 5:26-27:
1. Ipinahihiwatig nito na sa salita ni Kristo ay naroon ang Espiritu bilang tubig ng buhay; ang mga salitang isinasalita Niya sa atin ay espiritu at buhay—Juan 6:63.

2. Bilang Espiritung nagbibigay-buhay, si Kristo ang nagsasalitang Espiritu; anuman ang Kanyang sinasalita ay ang salitang naghuhugas sa atin; hindi ito tumutukoy sa *logos*, ang palagiang salita, kundi sa *rhema*, na nangangahulugang isang kagyat na salita, ang salitang kasalukuyang sinasalita sa atin ng Panginoon—Mat. 4:4; Juan 6:63; Apoc. 2:7; 22:17a; cf. Isa. 6:9-10; Mat. 13:14-15; Gawa 28:25-31.
 3. Ang pagsasalita ni Kristo ay ang Espiritu; ang Kanyang pagsasalita ay ang mismong presensiya ng Espiritung nagbibigay-buhay—Juan 6:63; Efe. 6:17.
 4. Ang naninirahan sa loob na Kristo bilang Espiritung nagbibigay-buhay ay palaging nagsasalita ng isang kagyat, kasalukuyan, buháy na salita upang metabolikong alisin ang luma at halinhan ito ng bago, nagsasanhi ng isang panloob na transpormasyon.
- B. Sa pamamagitan ng gayong proseso ng paghuhugas, natitigmakan tayo ni Kristo at napagaganda ni Kristo upang maging Kanyang banal, maganda, at naghahayag ng Diyos na kasintahang babae, isang kasintahang babae na walang dungis o kapintasan—Apoc. 19:7; cf. A. A. 6:13; 8:13-14.
 - C. Pinababanal ni Kristo bilang Espiritung nagbibigay-buhay ang ekklesia sa pamamagitan ng paglilinis sa kanya ayon sa paghuhugas ng tubig na nasa salita; ayon sa dibinong konsepto, ang *tubig* dito ay tumutukoy sa dumadaloy na buhay ng Diyos na isinasagisag ng dumadaloy na tubig (Exo. 17:6; 1 Cor. 10:4; Juan 7:37-39; Apoc. 7:17; 21:6; 22:1, 17); tayo ngayon ay nasa gayong proseso ng paghuhugas upang ang ekklesia ay maging banal at walang dungis.
 - D. Ang salitang Griyego para sa *paghuhugas* sa Efeso 5:26 ay literal na *hugasán*; sa Lumang Tipan, ginagamit ng mga saserdote ang *hugasán* upang hugasan ang kanilang makalupang karumihan (Exo. 30:18-21); araw kada araw, umaga at gabi, kailangan nating lumapit sa Biblia at malinisan ng *hugasán* ng tubig na nasa salita.
 - E. Ginagamit ni Pablo ang salitang Griyego na *rhema* kapag binabanggit niya ang salita kasama ang proseso nito ng paghuhugas (Efe. 5:26); ang *logos* ay ang Salita ng Diyos sa pang-obhektibo na nakatala sa Biblia; ang *rhema* ay ang salita ng Diyos na sinasalita sa atin sa isang tiyak na pagkakataon (Marc. 14:72; Luc. 1:35-38; 5:5; 24:1-8).
 - F. Ang *rhema* ay naghahayag ng isang bagay sa atin nang personal at tuwiran; ipinakikita nito sa atin kung ano ang kailangan nating tuosin at kung saan tayo kailangang malinisan (ang tansong *hugasán* ay isang salamin na makapagbabalik-sinag at makapaghahantad—Exo. 38:8); ang mahalagang bagay para sa bawat isa sa atin ay ito—nagsasalita ba ang Diyos ng Kanyang salita sa akin ngayon?
 - G. Isang bagay na palagi nating pinahahalagahan ay yaong nagsasalita pa rin ngayon sa atin ang Panginoon nang personal at tuwiran; ang totoong paglago sa buhay ay nakadepende sa ating pagtanggap sa salita nang tuwiran mula sa Diyos; tanging ang Kanyang pagsasalita sa atin ang talagang may espiritwal na halaga—Heb. 3:7-11, 15; 4:7; Awit 95:7-8.
 - H. Ang sentrong punto ng ating mga panalangin ay dapat ang ating pananabik para sa pagsasalita ng Panginoon, na nagbibigay-kakayahan sa ating tuparin ang gol ng Kanyang walang hanggang ekonomiya ayon sa nais ng Kanyang puso na magkaroon ng isang kasintahang babae bilang Kanyang kapareha—Apoc. 2:7; cf. 1 Sam. 3:1, 21; Amos 3:7.
 - I. Sa isang napakapraktikal na pakahulugan, ang presensiya ng Panginoon ay kaisa ng Kanyang pagsasalita; sa tuwing nagsasalita Siya, natatanto natin ang Kanyang presensiya sa loob natin; ang pagsasalita ni Kristo ay ang mismong presensiya ng Espiritung nagbibigay-buhay.
 - J. Ang pagsasalita ng naninirahan sa loob na Kristo bilang Espiritung nagbibigay-buhay sa loob natin ay ang naglilinis na tubig na naglalagak ng isang bagong elemento tungo sa atin upang halinhan ang lumang elemento sa ating kalikasan at disposisyon; ang metabolikong paglilinis na ito ay nagsasanhi ng isang tunay at panloob na pagbabago sa buhay, na siyang realidad ng pandisposisyong pagpapabanal at pagtatransporma.
 - K. Kailangan tayong mapaganda ni Kristo bilang nagbibigay-buhay, nagsasalitang Espiritu sa ating espiritu; sa pamamagitan ng pagsasalita ng Panginoon sa loob natin bilang Espiritung nagbibigay-buhay, tayo ay nagiging Kanyang maluwalhating ekklesia—Efe. 5:26-27; Apoc. 2:7.

III. Inihahayag ng Efeso 5:27 na ang ekklesia bilang kasintahang babae ni Kristo sa kalaunan ay magiging isang maluwalhating ekklesia, isang ekklesiang naghahayag ng Diyos, “na walang dungis o kulubot o anumang mga gayong bagay, kundi yaong siya ay maging banal at walang kapintasan”:

- A. Ang tanging kagandahan natin ay ang pagliliwanag ni Kristo mula sa loob natin; ang pinahahalagahan ni Kristo sa loob natin ay ang kahayagan ng Kanyang sarili—Awit 50:2; 2 Cor. 3:15-18; cf. Exo. 28:2:
 - 1. “Makikita ng iyong mga mata ang Hari sa Kanyang kagandahan” (Isa. 33:17a); “nanaisin ng Hari ang iyong ganda” (Awit 45:11a).
 - 2. “Ikaw ay kasingganda ng Tirzah, aking mahal, / Kahali-halina na gaya ng Herusalem, / Kakilakilabot na gaya ng hukbo na may mga watawat”—A. A. 6:4.
- B. Ang maihanda ang kasintahang babae ay nangangahulugang siya ay nadaramtan ng “pinong lino, maningning at malinis,” na siyang “mga katuwiran ng mga banal” (Apoc. 19:8); ang pinong lino na ito ay ang kagandahan ng kasintahang babae.
- C. Sa araw ng kanyang kasal, mas pinahahalagahan ng isang kasintahang lalaki ang kagandahan ng kanyang kasintahang babae kaysa sa kanyang kakayahan; ang Panginoong Hesus, ang ating Diyos, ay pangunahing pinahahalagahan ang kagandahan ng Kanyang sarili na naihayag sa pamamagitan ng ating pagkatao; kailangan tayong mapaganda ni Kristo araw kada araw upang maihanda tayo na maiharap sa Kanya bilang Kanyang kaibig-ibig na kasintahang babae.
- D. Sa tuwing naglalaan tayo ng panahon upang masdan ang kagandahan ng Panginoon sa Kanyang salita sa pamamagitan ng pagbabasa-dalangin at pagninilay-nilay sa Kanyang salita (Efe. 6:17-18; Awit 119:15), Siya ay nagiging ating kagandahan, at tayo ay napagaganda Niya upang maging bahay ng Kanyang kagandahan upang Siya rin ay mapaganda (27:4; 2 Cor. 3:18; Isa. 60:7b, 9b, 13b, 19b, 21b).
- E. Ang paghuhugas ng tubig na nasa salita sa Efeso 5:26 ay pangunahing tumutuos sa mga dungis at mga kulubot; ang mga dungis ay tumutukoy sa isang bagay ng natural na buhay, at ang mga kulubot ay may kaugnayan sa kalumaan; tanging ang tubig ng buhay ang metabolikong makapag-aalis ng mga gayong kapintasan sa pamamagitan ng transpormasyon ng buhay.
- F. Ang maging banal ay ang matigmakan ni Kristo at matransporma ni Kristo, at ang maging walang kapintasan ay ang maging walang dungis at walang kulubot, na walang anumang natural na buhay ng ating lumang tao—cf. A. A. 4:7.
- G. Gayundin, ang ekklesia ay hindi magkakaroon ng “anumang mga gayong bagay,” nangangahulugang hindi siya magkakaroon ng “ganito o ganoong uri ng kapintasan”; dadalhin ng Diyos ang ekklesia sa lugar kung saan walang anumang maaaring sabihin laban sa kanya sa anumang aspekto—Efe. 5:27.

IV. Tumutugma ang Efeso 5:26-27 sa Awit ng mga Awit 8:13-14; parehong naghahayag na tayo ay naihahanda sa pamamagitan ng pagsasalita ng Panginoon sa atin upang maging Kanyang maluwalhating kasintahang babae na may pagnanais sa Kanyang ikalawang pagdating—“[O] ikaw na tumatahan sa mga halamanan, / Ang mga kasama ko ay nakikinig sa iyong tinig; / Iparinig mo sa akin. / Ikaw ay magmadali, [minamahal] ko, / At ikaw ay maging parang usa o batang usa / Sa mga bundok ng mga [espesya]”:

- A. Sa Awit ng mga Awit ang mapagmahal na naghahanap kay Kristo ay humihiling sa Kanya na naninirahan sa loob ng mga mananampalataya bilang Kanyang mga halamanan na iparinig sa kanya ang Kanyang tinig habang ang kanyang mga kasama ay nakikinig sa Kanyang tinig—8:13; cf. 4:13-16; 5:1; 6:2:
 - 1. Ipinahihiwatig nito na sa gawaing ginagawa natin bilang mga mangingibig ni Kristo para sa Kanya bilang ating Minamahal, kailangang panatilihin natin ang ating pakikipagsalamuha sa Kanya, palaging nakikinig sa Kanya—Luc. 10:38-42.
 - 2. Nakadepende ang ating mga buhay sa mga salita ng Panginoon, at nakadepende ang ating gawain sa Kanyang mga utos (Apoc. 2:7; 1 Sam. 3:9-10; cf. Isa. 50:4-5; Exo. 21:6); kung wala ang mga salita ng Panginoon ay hindi tayo magkakaroon ng anumang pahayag, liwanag, o personal

na pagkakilala kay Kristo bilang ating Hari (Isa. 6:1, 5), ating Panginoon (2 Cor. 5:14-15), ating Ulo (Col. 2:19), at ating Asawang lalaki (2 Cor. 11:2); ang buhay ng mga mananampalataya ay lubos na nakasalalay sa pagsasalita ng Panginoon (Efe. 5:26-27).

- B. Bilang pangwakas na panalangin ng patulang aklat na ito, ang Awit ng mga Awit, nananalangin ang mangingibig ni Kristo na ang kanyang Minamahal ay magmadaling bumalik sa kapangyarihan ng Kanyang pagkabuhay na muli (usa at batang usa) upang itatag ang Kanyang matamis at magandang kaharian (mga bundok ng mga espesya), na pupuno sa buong lupa—8:14; Apoc. 11:15; Dan. 2:35:
1. Inilalarawan ng gayong panalangin ang pag-iisa at pagniniig sa pagitan ni Kristo bilang Kasintahang lalaki at ng Kanyang mga mangingibig bilang kasintahang babae sa kanilang pangkasal na pag-ibig, sa paraang ang panalangin ni Juan, isang mangingibig ni Kristo, bilang pangwakas na salita ng mga Banal na Kasulatan, ay naghahayag ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos hinggil kay Kristo at sa ekklesia sa Kanyang dibinong pag-ibig—Apoc. 22:20.
 2. Ang “Dumating Ka, Panginoong Hesus!” ay ang huling panalangin sa Biblia (b. 20); nagwawakas ang buong Biblia sa pagnanais para sa pagdating ng Panginoon na ipinahayag bilang isang panalangin.